

ZARAZICE - LIŠKY

Současné území Veselí nad Moravou je rozděleno na čtyři katastrální celky – k. ú. (katastrální území) Veselí nad Moravou, k. ú. Veselí - Předměstí, k. ú. Zarazice a k. ú. Milokoš. Tato naučná stezka vede posledními třemi jmenovanými územími.

Samotné Zarazice, které patřily a stále patří mezi rázovité slovácké obce, jsou od roku 1964 částí Veselí n. Mor. Dříve samostatná obec na levém moravním břehu nyní tvoří jihozápadní předměstí města.

Archeologické nálezy v této oblasti poukazují na staré osídlení již v pozdní době kamenné. Zarazice patřily po celá staletí k veselskému panství. Máme o tom doklad z 15. století, kdy Veselí patřilo Šternberkům. V roce 1447 je zapsal Zdeněk ze Šternberka spolu s tvrzí, městem a Předměstím Veselí, Břehy, Lhotou, Blatničkou, Žeravinami, Stráním a dalšími vesnicemi Mikuláši z Vojslavic. S Veselím zůstávají spjaty i po rozpadu panství po smrti Mikuláše.

Před třicetiletou válkou bylo v Zarazicích 43 usedlostí, v r. 1843 zde stálo již 127 domů, v r. 1880 měla obec 164 domy, v r. 1921 196 a v r. 1950 žilo ve 229 domech 970 obyvatel. Do r. 1849 byly Zarazice součástí panství Veselí, v r. 1850 byly začleněny do politického okresu Uherské Hradiště. V r. 1949 a 1960 patřily do správního okresu Veselí nad Moravou. Do r. 1869 byly součástí Veselí - Předměstí a od r. 1964 Veselí n. Mor.

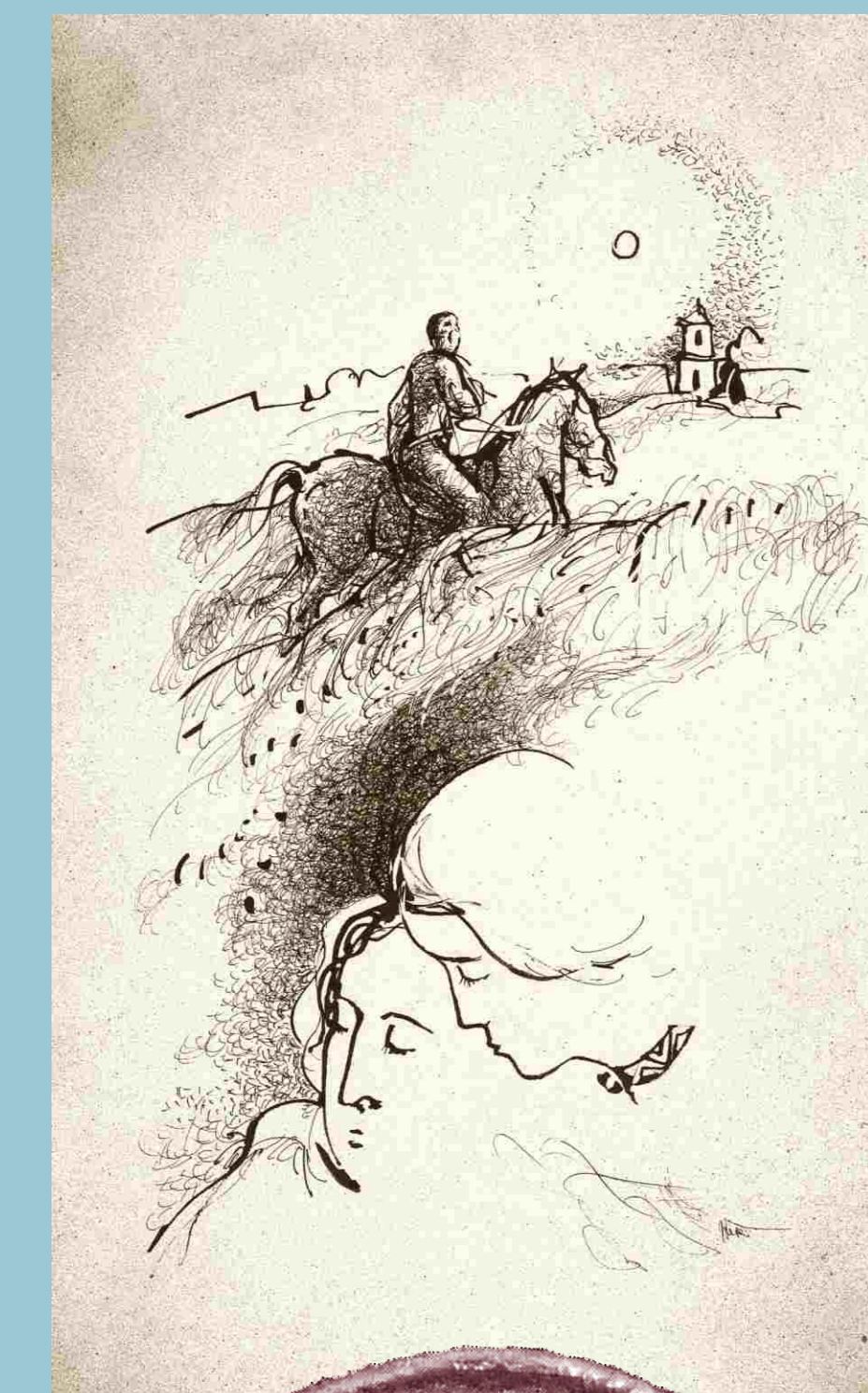
V r. 1869 byla zřízena stará obecná škola (nyní hostinec), nová budova byla postavena v r. 1894. Školství sloužila do r. 2010. V současnosti je součástí Veselského kulturního centra.

Zarazice se podle toku řeky Moravy dělily na Horní konec, Dolní konec a Drahy. Část Zarazic byla přičleněna k farnosti do Veselí (Horní konec) a druhá část k farnosti Vnorovy (do r. 1908).

PAMÁTKY

Mezi památky chráněné státem patří kaplička P. Marie v centru obce (z r. 1887, uvnitř najdeme starší pískovcovou sochu P. Marie „Immaculaty“) a památka lidové architektury – dům č. p. 46. Mezi další zajímavé památky patří zvonice z 19. stol. zdobená místním výšivkovým motivem, kříž při cestě do viňohradů z r. 1867, lidová poklona „Klanění tří králů“, dva obrázky v lese u Struhy z r. 1907 a 2003 a dům č. p. 17 ze známé lidové písně „V Zarazicích krajní dům“.

Jak je to s původem písně „V Zarazicích krajní dům“

Poblíž zarazické zvonice bydleli dva bratři Buchtovi. Za cestou, která vedla přes starý most na louky, bydlela mladá, hezká dívka, která se oběma bratrům líbila. Časem se starší z bratří dal na vojnu, a tak se mladšímu Martinovi uvolnila cestička k Bětce. Po nějaké době projížděla zdejším krajem švadrona dragounů, mezi nimi i starší z bratrů, a na nějaký čas se na loukách u řeky usadila. Mezi bratry rostlo kvůli vztahu k Bětce napětí. To vyvrcholilo, když se starší z bratrů před odjezdem dragounů loučil s děvčetem. Martin ze žárlivosti vystřelil na bratra z pušky. Aby se vyhnul spravedlnosti, utekl do nedaleké uherské Skalice. Tam ze stesku a odloučení vytryskla tato krásná známá píseň.

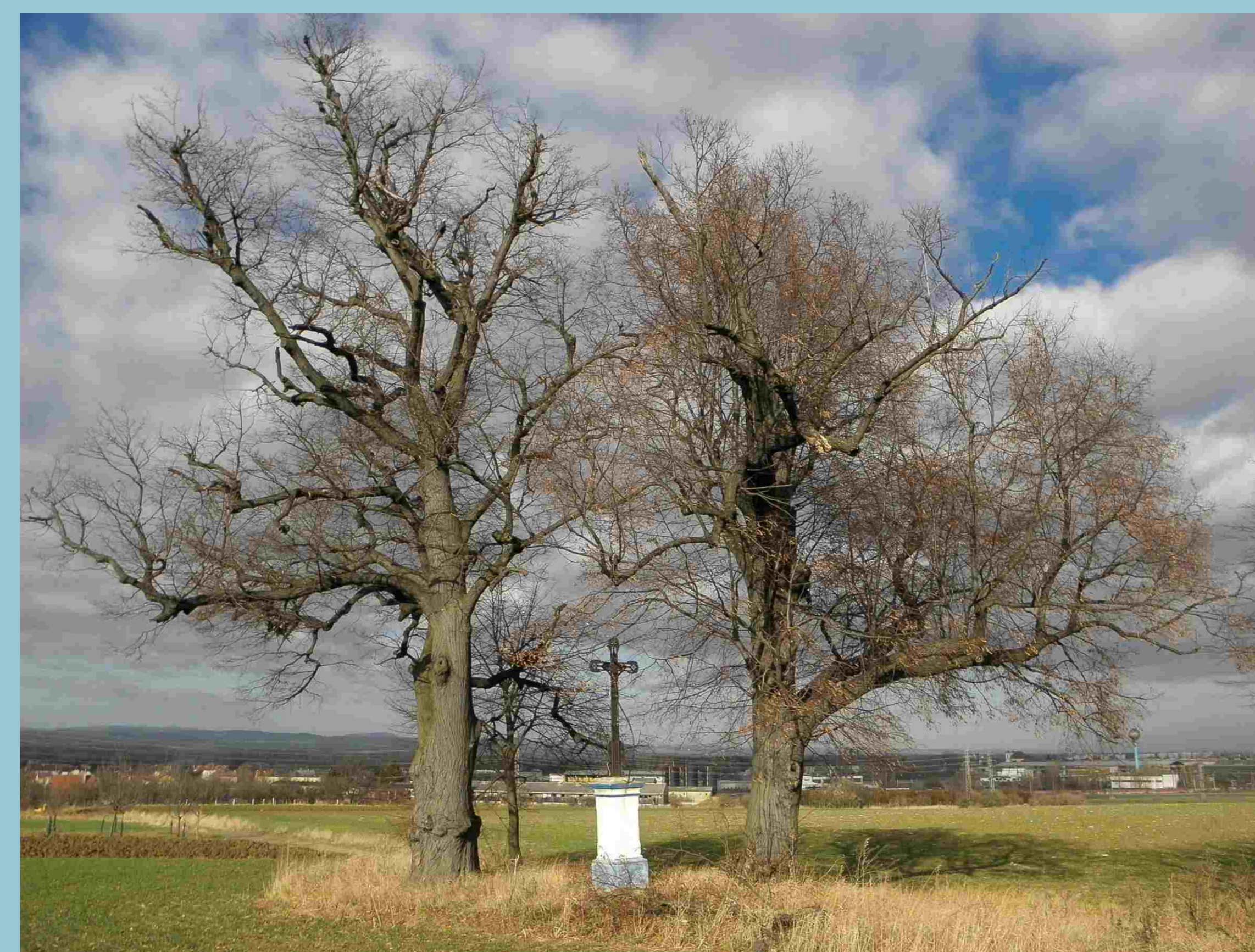
Správa obce Zarazice užívala v 17. a 18. století pečeť, na níž je v pečetním poli zobrazena květina a radlice.

Zarazice podle mapy z r. 1890

Letecký snímek z r. 1995

Pohled z návrší Lišky k Zarazicím

Kaple P. Marie

Zarazická zvonice

Poklona sv. Tří králů

Obrázek v lese

Památka lid. arch.: dům č. 46